

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen afsagt den 1. december 2004 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-27/02 ⁽¹⁾ ophæves i sin helhed.
2. Domstolen træffer endelig afgørelse og afviser sagen, subsidiært frifinder Kommissionen.
3. Den foreliggende appel forenes med den af Glunz AG iværksatte appel til behandling og afgørelse under ét.
4. Kronofrance S.A. tilpligtes at betale sagens omkostninger såvel i appelsagen som i forbindelse med sagen for Retten i Første Instans (sag T-27/02).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den appellerede dom er bl.a. i strid med artikel 230, stk. 4, EF, artikel 87, stk. 3, litra c), EF og artikel 64 i Rettens procesreglement.

Sagsøgeren i første instans var først og fremmest ikke søgsmålsberettiget. Kravet i artikel 230, stk. 4, EF om, at sagsøgeren skal være individuelt berørt, er nemlig ikke opfyldt, blot fordi den pågældende har status som interesseret part i henhold til artikel 1, litra h), i forordning nr. 659/1999. Det er tværtimod udelukkende indholdet af den anfægtede retsakt og sagsøgerens konkurrenceposition, som kan tages i betragtning. En konkurrent, som anfægter den omstændighed, at statsstøtte er blevet godkendt under den administrative procedure, må redegøre herfor og i givet fald godtgøre, at den godkendte støtte påvirker ham »mærkbart«. Selv om en »beskeden« påvirkning måtte være tilstrækkelig, skal denne i hvert fald være underbygget. Sagen for Retten skulle derfor have været afvist, idet sagsøgeren hverken havde godtgjort en beskeden eller en mærkbar påvirkning.

Den appellerede dom er desuden i strid med punkt 3.3, 3.4, 3.10 og 3.10.1 i de multisektorale retningslinjer fra 1998, eftersom Retten også i tilfælde, hvor der foreligger tilstrækkelige oplysninger om kapacitetsudnyttelsen, pålægger Kommissionen at undersøge forbruget og om det relevante marked eventuelt er vigende. Dermed handler Retten samtidig i strid med artikel 87, stk. 3, litra c), EF, fordi den sætter sit eget skøn i stedet for et skøn, som alene tilkommer Kommissionen.

Endelig er den appellerede dom i strid med artikel 64 i Rettens procesreglement, idet Retten har undladt at kræve relevante oplysninger, som var nødvendige for tage stilling til spørgsmålet om søgsmålsberettigelse, og som den skulle have indhentet af egen drift. Dette gælder navnlig med hensyn til konkurrenceforholdet mellem sagsøgeren og støttemodtageren.

⁽¹⁾ EUT C 31 af 5.2.2005.

Appel iværksat den 1. december 2004 af Glunz AG og OSB Deutschland GmbH til prøvelse af dom afsagt den 18. februar 2005 (fax/email 16.2.2004) af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-27/02, Kronofrance S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Glunz AG og OSB Deutschland GmbH

(Sag C-80/05 P)

(2005/C 106/31)

(Processprog: tysk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Domstol er der den 1. december 2004 (fax/email 16.2.2004) iværksat appel af Glunz AG og OSB Deutschland GmbH ved Rechtsanwalt Hans-Jörg Niemeyer, Hengeler Mueller, med valgt adresse i Luxembourg, til prøvelse af dom afsagt den 1. december 2004 af De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-27/02, Kronofrance S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber, støttet af Glunz AG og OSB Deutschland GmbH.

Appellanten har nedlagt følgende påstande:

1. Dommen afsagt den 1. december 2004 af Retten i Første Instans (Fjerde Udvidede Afdeling) i sag T-72/02 ⁽¹⁾ ophæves, og Kommissionen frifindes.
2. Subsidiært ophæves den appellerede dom og sagen hjemvises til Retten i Første Instans til fornyet afgørelse.
3. Kronofrance S.A. tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Den appellerede dom fra Retten i Første Instans skal ophæves af følgende grunde:

- Retten har tilsidesat artikel 87, stk. 3, EF, idet den har fortolket de multisektorale rammebestemmelser for statsstøtte til store investeringsprojekter forkert og dermed har set bort fra det skøn, som tilkommer Kommissionen i forbindelse med affattelsen og anvendelsen af disse fællesskabsbestemmelser. Rettens økonomiske vurdering, hvorefter det er åbenbart, at statsstøtte på et vigende marked medfører en væsentlig risiko for konkurrenceforvrængning, også selv om der ikke er noget overkapacitet inden for den pågældende sektor, er desuden urigtig.
- Retten har på grundlag af en urigtig fortolkning af artikel 230, stk. 4, EF, lagt til grund, at sagsøgeren i hovedsagen var søgsmålsberettiget, og at søgsmålet dermed kunne antages til realitetsbehandling. Sagsøgeren er ikke individuelt og umiddelbart berørt af den omtvistede statsstøtte, idet der ikke består noget konkurrenceforhold mellem denne og appellanterne.
- Retten har tilsidesat procesreglementets artikel 64. Den burde som led i foranstaltningerne med henblik på sagens tilrettelæggelse have indhentet yderligere oplysninger til fastlæggelse af de faktiske omstændigheder, som skulle begrunde sagsøgers søgsmålsberettigelse.
- Retten har tilsidesat artikel 230, stk. 2, EF, idet den i sin dom er gået ud over de fremsatte anbringender.

(¹) EUT C 31 af 5.2.2005.

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved afgørelse afsagt den 3. november 2004 af House of Lords i sagen United Utilities plc mod Commissioners of Customs and Excise

(Sag C-89/05)

(2005/C 106/32)

(Processprog: engelsk)

Ved afgørelse afsagt den 3. november 2004, indgået til Domstolens Justitskontor den 18. februar 2005, har House of

Lords (Det forenede Kongerige) i sagen United Utilities plc mod Commissioners of Customs and Excise forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Finder fritagelsen for væddemål i artikel 13, punkt B, litra f), i Rådets sjette direktiv af 17. maj 1977 (direktiv 77/388/EØF) (¹) anvendelse, når en person («den befuldmægtigede») leverer tjenesteydelser på vegne af en anden person («fuldmagtsgiveren»), der består i at modtage væddemål fra kunder og at meddele kunderne fuldmagtsgiverens godkendelse, når a) den befuldmægtigedes handlinger udgør et nødvendigt skridt for skabelsen af et retligt bindende væddemål mellem fuldmagtsgiveren og dennes kunde og derved fuldbyrder væddemålstransaktionen, men b) den befuldmægtigede ikke træffer nogen beslutninger med hensyn til fastsættelsen af oddsene, idet oddsene fastsættes af fuldmagtsgiveren eller i visse tilfælde af tredjeparter i henhold til reglerne for den pågældende sport, og c) den befuldmægtigede beslutter om væddemål skal eller ikke skal indgås på vegne af fuldmagtsgiveren i overensstemmelse med kriterier, der er fastsat af fuldmagtsgiveren, således at den befuldmægtigede ikke har noget skøn?

(¹) Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter - Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145 af 13.6.1977, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse forelagt ved kendelse afsagt den 25. januar 2005 af Verwaltungsgericht Darmstadt i sagen Mohamed Gattoussi mod Stadt Rüsselsheim

(Sag C-97/05)

(2005/C 106/33)

(Processprog: tysk)

Ved kendelse afsagt den 25. januar 2005, indgået til Domstolens Justitskontor den 23. februar 2005, har Verwaltungsgericht Darmstadt i sagen Mohamed Gattoussi mod Stadt Rüsselsheim forelagt De Europæiske Fællesskabers Domstol en anmodning om præjudiciel afgørelse af følgende spørgsmål:

- 1) Har artikel 64 i Euro-Middelhavsftalen med Tunesien (EFT L 97 af 30.3.1998) opholdsretlig virkning?